

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 286.

Anden Session.

103die Møde.

Onsdagen den 19de Marts.
(Fortsat).

Finantsministeren: Hvad den almindelige finantsstille Status angaaer, som jeg forbigik at omtale, da jeg sidst havde Ordet, maa jeg tillade mig at bemærke, at den rigtignok er en heel Deel forbedret imod, hvad den var, da jeg, da Finantsforslaget for næste Aar her førstegang blev behandlet, havde den Ære at oplyse. Dette hidrører derfra, at jeg for at have den samme Sikkerhed i min Beregning, som Erfaringen har vist, at jeg hidtil har havt, gif ud fra den ugunstigste Forudsætning, og navnlig ikke turde stole paa, at saameget blev afflaaet i Henseende til, hvad der foreløbigen var forlangt bevilget af Krigsministeren, som det senere viste sig at være Tilfældet. Den virkelige Status vil ved nærværende Maanedes Udgang rigtignok i det allermindste gaae ud paa en Beholdning af 2 Millioner efter Fradrag af Udgiftsrestancer, hvilke jeg stedse betragter som ude af Kassen, skjøndt det meget ofte skeer, at Beløbet ligger i Kassen i længere Tid alligevel. Hvad de 2 Bemærkninger, der ere fremsatte af den ærede Viceformand, angaaer, maa jeg tillade mig at bemærke, at det er fuldkommen rigtigt, at de 20,000 Rbd. til overordentlig Skovhugst, som ere bevilgede for næste Finantsaar, ere blevne staaende der; naar man i indeværende Finantsaar kan hjælpe sig med 15000 Rbd, istedetfor de begjærede 20,000 Rbd. i Tillægsbevillingslovforslaget, saa er det fordi de andre 5000 Rbd., som udfordres, skulle først afholdes efter 1ste April. Saaledes vil Tilfældet blive, at af de 20,000 Rbd., som ere foreslaaede bevilgede paa næste Finantsaar, ville de 5000 Rbd. komme til at angaae den

Skovhugst, som nu skal foretages, og som vil give Indtægter endnu i næste Finantsaar 1851 og 1852, hvorimod de 15000 Rbd., — tilsvarende til det Beløb, som der er Spørgsmaal om at bevilge ved nærværende Lov — vil komme til at angaae en Hugst, hvis Indtægter først ville resultere i Finantsaaret 1852—1853. Med Hensyn til hvad der er bemærket om de 6000 Rbd., som ere begjærede bevilgede til Indførelse af et Frilager her paa Kjøbenhavns Loldbod, da er det ganske vist, og det ligger allerede i Summens Størrelse, at det kun er efter en indskrænket Maalestok, det er paatankt indrettet. Ordet Frilager er ogsaa her forsætlig brugt, ikke blot fordi det er et dansk Ord i Modsætning til fremmede, hvoraf man pleier at betjene sig for at betegne saadanne Indretninger, men ogsaa af den Grund, at det er mere beskedent end de fremmede Udtryk, som anvendes paa saadanne Begreber, der give langt større Forestillinger, end det er muligt i dette Dølelik at realisere paa Loldboden. Saa ganske ubetydeligt vil det dog ikke blive, og navnlig ikke saa ubetydeligt, som man skulde troe i Forhold til Summens Ringhed. Dette ligger hovedsagelig i, at Localiteterne i Forveien egne sig dertil, saaat der med en forholdsviis ringe Beføstning vil kunne indrettes et temmelig betydeligt Locale, og det er endogsaa muligt med Tiden, hvis Localet ikke skulde vise sig tilstrækkeligt, da med forholdsviis ringe Beføstning at foretage en Udvidelse ved andre Localer, navnlig i det saafaldte Bestindiffe Pakhuus, som er indlagt under Kjøbenhavns Loldbod. Regjeringens væsentligste Dilemma med Frilageret er at skaffe et Slags practisk Bevis for, hvorvidt et Frilager her maatte egne sig til Anlæggelse i en større Udstrækning eller ikke, og jeg troer, at der vil, naar det maatte vise